Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36491
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

da tangebat. Ipse quippe, q̃ pbonos recta loquit̃. ipse
q̃ inbonæ passione lacerat̃. Vt g̃ dnis mirifica carna
lis unitate monstrasset se eē qui indignis auditorib;
p scōs suos ora pdicaret̃ ait. Nunqd eleuabis inne
bula uocē tuā. Vt ū ostenderet se eē q̃ inscis suis
omā adūsa pateret̃. subdidit. Et impetus aquarū
opiet te. sub audis ut me. Quē iniqui omis neq; ppdi
cantes scos loquentē intelligunt. neq; pmorientes
pacientē uident. Narrat g̃ dis qd abhominib; patit̃.
ut dolor afflicti hominis mitiget̃. Ac si illi apte di
cat. Mea subtilit̃ pensa. & tua equanimit̃ tēpera.
multo enī minus ē te uulnera quā me humana to
lerare. Adhuc tam ūba hec subtili pserutari possu
mus. si intdona celestia nrā sollicite corda pensamus;
iā quidē fideles sum. iā quę audiuim supna credim.
iā quę credimus amam. Si; cū quib; dā supuacuis cu
ris pmim̃. obducta cfusione caligam. & cū nobis & iā
talib; mira quedā dnis de se sencienda insinuat. qsi
innebula uocē leuat. dū caligosis nris mtib; psema
ipsū loquit̃. uelut innebula is q̃ ncernit̃ auditur.
Summa s nanq; quę de illo cognoscim. s; tam adhuc
cū insecreta inspiratione qua instruim̃ nuidem. Quia
igit̃ cordib; nris pbet quidē locutionē. s; occultat
specie. udit innebula format uocē. Si; ecce iā ūba
di intrinsecus semetipsū loquentis audim. iāq; amo
ri eius qua cōtinuatione. q̃ studio inherere debeamus
agnoscim. & tam abintīne cōsiderationis culmine ad
cōsueta nrā exipsa mortalitatis huius mutabilitate relabi
mur. & inminentiū peccatōr male sedula inportuni
tate tēptam̃. Cū g̃ cecis nris mtib; subtilia desema